

N^{ro} 74.

KURYER LITEWSKI

*Za pozwoleniem Najwyższego Rządu Najjaśniejszego
CESARZA Imperatora Caley Rosyi.*

Z WILNA 15. CZERWCA ROKU 1798 W PIĄTEK

O B W I E S Z C Z E N I E

Kommissya wspólna przez Najjaśniejsze Dwory dwa Cesarzkie i Królewsko-Pruski do upadłych fześciu Bankow, to jest: UUr: Piotra Teppera, Karola Schultza, Fryderyka Cabrita, Prota Potockiego, Macieja Łyszkiewicza, i Dawida Heyzlera wyznaczona.

Gdy już przez Obwieszczenie pod dniem 3. Października 1797. ogłoszone, wszyscy wierzyciele fześciu mafs podupadłych zwołanemi zostali, aby pretensye swoje jakiegokolwiek gatunku do wspomnionych mafs miane, zgłaszali i likwidowali w przepisany trzech-miesięcznym terminie, który na dniu 30im Mca Stycznia r. b. upłynął; Gdy na fundamencie takowego Obwieszczenia, wierzyciele swoje kredyty i pretensye w Deputacyach respective każdej mafsy, do wyznaczonych na ten koniec protokółow Passivorum w obecności Prokuratora mafsy zapisać dali; kiedy dalszy porządek działania terażniejszey Kommissyi wymaga, aby nadgłoszone wyżej pomienionym sposobem wierzycielow pretensye, w caley Kommissyi rozpoznane, i każdej w szczególności lub należoność uznana, lub nielegalność wyrokiem sądowym odparta została: — Przeto w tym zamiarze Kommissya dotąd sądzeniem spraw z Regestru Activorum zatrudniająca się, przedsięwzięcie Protokółow czyli Regestrow Passivorum deklaruje. A gdy już przez Ordynacyę Sadową pod dniem 6. Listopada 1797. wydaną, sposób postępowania sądowicznego Publiczności oznaymiony został; Zatem ninieyszym Obwieszczeniem oznaymia Kommissya następujące Prawidła, które przy rozsądzaniu spraw z Regestrow Passivorum, tak samey Kommissyi, jako i Wierzycielom za regułę służyć będą.

§. I.

Sądzenie spraw z Regestrow Passivorum fześciu mafs podupadłych Bankow, zacznie się od pierwszego Września roku bieżącego, Porządek zaś Regestrow ten sam zachowany będzie, który w §. XI. Ordynacyi Sadowey pod dniem 6. Listopada 1797. wydanej, co do Regestrow Activorum ustanowiony jest.

§. II.

Na Regestra f dowe spraw Passivorum, Kommissya dni dwa w tygodniu, to jest we Srzodę i Sobotę z rana wyznacza, inne zaś dni cztery dla Regestrow Activorum zostawia. — Sessye zaś Ekonomiczne w dniach Srzodowym i Sobotnim po obiedzie odbywać punktualnie od godziny czwartej do siódmej oświadcza.

§. III.

A nayprzód co się tycze owych pretensyi kredytorow, czyli to spornych, czyli przyznanych, które już w przeszley Kommissyi Bankowej odsądzone i zadecydowane zostały, Kommissya deklaruje, iż takowe do decyzji sądowej brane nie będą, i jako potwierdzenia niepotrzebujące, za legalne uznane są.

§. IV.

Ponieważ pretensye kredytorow w Protokółach Debitorum Passivorum zapisane, dwoiakię są gatunku, z których jedne pod nazwiskiem Legitimorum przez Prokuratorow i Deputacye przyznane, oraz z Księgami Kantorowemi skonfrontowane, żadnemu sporowi nie podpadają, drugie zaś pod nazwiskiem Contestabilium przez Prokuratora zaprzeczone, nie inaczej, jak za poprzedzającymi indyktami stron, i przez wyrok sądowy załatwione być mogą, więc co do pretensyow pierwszego gatunku, Kommissya biorąc porządkiem wpisy jeden po drugim, tak jak w protokole umieszczone są, po przeczytaniu likwidacyi Wierzyciela, deklaracyi Prokuratora, i opinii Deputacyi, gdy o słuszności teyże przeświadczy się, na ów czas tylko Wierzyciela, lub jego Plenipotentę wezwie, aby oryginalne prawa, na których pretensya swoją gruntuie, okazał, lub gdyby Prokurator dług w Deputacyi przyznany w Kommissyi zaprzeczał, lub ktokolwiek z kredytorow z opozycyą przeciw temu długowi stał, albo też Wierzyciel przywileie hipoteki, depozytu, lub innego, jeżeli jaki teyże pretensyi swojej służyć rozumie, żądał.

§. V.

Równym sposobem pretensye pod tytułem Contestabilium zapisane swoim porządkiem jedne po drugiej brane będą, gdzie wierzyciele bez dystynkcyi oryginalne prawa swoje okazać, i Przywileiow, jeżeli im służyć, dowodzić będą. Prokurator ma sły legalność takowey pretensyi w Deputacyi zaprzeczający, przyczyny swego zaprzeczenia, zwykłym w sprawach spornych sposobem przedłożyć, a po wysłuchanych indyktach stron decyzya Kommissyi nastąpi.

§. VI.

Nakoniec ponieważ w Protokółach Passivorum niektórych masy zhaýduia się tacy Wierzyciele, którzy nie będąc w gotowości zalikwidowania swoich pretensyi, a uspieszając terminu Præclusionis 3. Stycznia 1798. imiona tylko swoje tymczasowię wpisali, ilości jednak, lub gatunku pretensyi, oraz praw, na których oneż fundują, nie okazali, więc względem takowych Kommissya deklaruie, iż obowiązani są aż do 1. Września r. b. wpis tymczasowo zrobiony zwykłym sposobem w Deputacyi usprawiedliwić. Ponieważ gdyby tego nie dopełnili, lub też gdyby przy rozsądzeniu Regestru Passivorum, w ten czas, gdy ich wpisy z kolei przypadną, z okazaniem i usprawiedliwieniem praw swoich nie staneli, pretensye onych za niebyłe uznane, i wpisy tymczasowe wymazane zostaną.

§. VII.

To Obwieszczenie nie ściąga się do masy Prota Potockiego, względem której Kommissya zachowuje sobie w czasie przyzwoitym, stosowna do interesow tey masy Proklamacyą wydać. Które to Obwieszczenie, aby każdego doszło wiadomości, oneż Kancellaryi swojej, w exempla zachodzielnich wydrukować, i po wszystkich Rządach trzech Najjaśniejszych Dworow rozestlać, niemniej oddzielnie w Gazetach Publicznych umieścić dysponuie. Działo się w Warszawie na Sejsyi Kommissyi dnia 28. Kwietnia Roku 1798.

Raczyński Prezes. Wędrychowski S. K. B. Regent.

z Peterzburga 25 Maia.

Jego Imperatorska Mość oświadczyć raczył pochwałę i ukontentowanie swoje wszystkim Generalóm, i Officyerom, i całemu woysku znajdującemu się na tego-roczney rewii w stołecznym mieście Moskiewskim, mianowicie zaś regimentom: Starobadeńskiemu muszkietyerow, Astrachańskiemu grenadyerow, Mało-Rossyjskiemu Kirassyerow, Szewicza i Lindenera huzarów.

General Major Artilleryi Baturin osobną pochwałę odebrał. Uwolniony od służby General Lieutenant Bol otrzymał pozwolenie noszenia munduru. Niżehorodzkiego półku dragonii Półkownik Lwow został Kommandantem onego. Huzarskiego Lindenera półku Podpółkownik Xiaże Kastriot-Drekałowicz dla choroby uwolniony od służby z rangą Półkownika, pozwoleniem noszenia munduru i pensyą jaką miał do tychczas gążyć.

Leibkirassyerskiego pólku Jego Imperatorskiej Mości Maior Pietrowskoy, i Inspektorski Adiutant Feld-Marszałka Grafa Soltikowa z Maior Aleksiejew zostali Podpółkownikami, Riazkiego muszkietyerow regimentu Podpółkownik Alferew dla choroby uwolniony od służby z zupełną gażą. Garnizonowego Archarowa regimentu Maior Hinkul otrzymał rangę Podpółkownika. Imperator Jmć d. 18 t. m. przejeżdżając przez miasto Włodzimierz, oświadczył raczył ukontentowanie swoje kommandantowi Półkownikowi Łatiszewemu.

z Wiednia 30 Maia.

Królewic Ernest August syn piąty Króla Jmci W. Britanii ze Włoch powracając, d. 26 przybył do naszej stolicy. Cesarz Jmć od d. 1 następującego czerwca zakazał wywozić ołów z Państw swoich za granicę; nim wynidzie nowe urządzenie, bez pasportu, w którym wyrazi się miejsce dokąd ma być wyprowadzony. Według listów odebranych z Neapolu, Król Jmć Dwóch Sicilii ustąpił Francuzom pałac Franeziuszów do niego należący w Rzymie.

Ostatnie listy od granic Tureckich donoszą, że do Widdinu przybył z Constantinopola Kommissarz dla przywrócenia podobno pokoiu. Na pierwszej konferencji, buntownik Passwan Oglo'u usprawiedliwiając się z zarzutów przeciw sobie czynionych, oświadczył, iż czci Boga, Alkoran i Wielkiego Proroka, zwierzchność zaś kocha i szacuje; że z mieszkańców Tureckich żaden przez niego zkrzywdzonym nie był, &c. Kommissarz to usłyszawszy wyjechał. Ponieważ zaś odtąd z obu stron nie rozpoczęto mniemania wszyscy, że brońi zawieszenie zostało umówione. O Xiazęciu Wołoskim jest pogłoska że został aresztowany, za porozumienie się z buntownikami.

z Londynu 22 Maia z Gazety Hamburskiej.

Kommanderujący eskadrą niedawno z Margate wysłaną Kapitan Popham w liście przed Ostendą pisany dał sprawę Admiralicji o skutku wyprawy do brzegów nieprzyjacielskich przedsięwziętej. Pokazuje się z wyrazów onego, że wystąpił był na zniszczenie służby kanału Bruges, przez co wnętrzną żegluga między Francją, Niderlandem, i Hollandyą mogła być zatamowana a statki w Flessingue i innych portach Batawskich uzbrojone; miałyby sobie odjętą sposobność płynienia do Dunquerque.

Angielskie woyska po większej części z Gwardyi Królewskiej złożone, rano d. 19 na brzeg wysiadły bez najmniejszej przeszkody. Gdy zaś wojenne okrę-

ta zatrudniały się bombardowaniem Osterdy, na lądzie żołnierz pracował usilnie nad zruynowaniem służby pomienionej, która dziełem jest najsławniejszym architektury hydraulicznej; rząd jeszcze Austriacki milionyłożył na jej zrobienie; przez lat 5 blisko tysiąc rąk pracowały; dziś w okamgnieniu kanał osuszonym został.

Chciały nie mieszkając woyska nasze powracać do okrętów; lecz gdy wiatr od lądu powstał gwałtowny a morze zwyczajem swoim opadło, nadciągnęły zewsząd nieprzyjacielskie kolumny; Anglicy zewsząd otoczeni przez kapitulacyą broń złożyć musieli. W krótkiej utarczce która poddać się poprzedziła straciliśmy 60 ludzi zabitych lub ranionych; w ostatnich liczbach znajduje się kommanderujący General Coote.

Bomby z okrętów do miasta rzucone zapaliły w mieście domów mnóstwo, wporcie zaś kilka szalup do wyprawy Angielskiej zgotowanych. Tym więc sposobem dopielśmy głównego zamiaru wyprawy naszej; chociaż jej koniec nieszczęśliwy nie odpowiedział początkowi. Dziś nieprzyjaciel nie mogąc kanałami, morzem prowadzić będzie musiał 300 statków w Flessingue uzbrojonych do Dunquerque.

Inkwizycya z więźniów osadzonych w Maidstone dnia wczorajszego zaczęła się przed sądziami przysięgłemi. Od floty Lorda Bridport wysłano śpiesznie 4 okręta na wzmocnienie floty Lorda S. Vincenta Lord Cambden Vice Król Irlandzki przyrzekł tysiąc FS. nadgródę temu kto by złapał przywódcę buntowników Lorda Fitzgerald; iakoż schwytany do więzienia oddany został. Stolicę pomienionego Królestwa i Hrabstwo Dublińskie za zbuntowane ogłoszono.

Coraz bliższe jest podobieństwo, że woyna wybuchnie między Francją i Amerykanami zjednoczonymi. Oppozycya nawet pochwaliła w kongressie postępek Prezydenta Stanów Adams. Piszą z przygórka Dobrej nadziei że ekwipaż okrętu Lady Shore zwanego zbuntowany zamordowałszy kapitana, uszedł do portów Hiszpańskich w Ameryce południowej. Kommandant floty naszej w S. Domingo uwiadomiony, że wkrótce w tamte strony ma przybyć eskadra Hiszpańska z 7 okrętów złożona; wypłynął na spotkanie.

z Paryża 26, Maia z Gazety Berlińskiej

Direktoryat w raporcie do Rad narodowych przesłany; opisał obszernie wszystkie okoliczności wylądowania, i ustępu Anglików pod Ostendą; usypowszy na lądzie batterią wzywał nieprzyjaciela kommandanta Muscar do poddania miasta; lecz ten oświadczył gotowość do obrony. Keller w Bruges kommanderujący w go-

ludzi pierwszy na Anglików uderzył, który jak już wiadomo, klęskę odniosłszy, od brzegów odpłyneli.

Kommandant artillerii nieprzyjacielskiej poległ w boju, inny Generał nogę stracił; 108. Oficerów &c. zabrano między innymi najwięcej jest gwardyi, i cały prawie regiment Xcia Wallii. Ochotnicy miasta Ostendy najwięcej pomogli do obrony miasta nie licznemu garnizonowi. W czasie bombardowania ludzie podeyrzani wołali nieustając, niech żyje Jerzy 3. brawo Anglii.

Prosi Dyrektoryat prawodawców, aby nie oddając takich zwyczajnym tribunalom, sądem wojskowym ukarać prędko i szczerze pozwolili. Wysłuchawszy raportu Rada 500. oświadczyła, iż wojsko które nieprzyjaciół pokonało pod Ostendą, dobrze zasłużyło się Ojczyźnie. Y to jeszcze przydał Dyrektoryat, że szkoda przez Anglików zrobiona w służbie Słykens nazwanej mała jest, i że gładzie wewnętrznej przeszkadzać nie może.

Nowy raport z Dunquerque telegrafem przesłany donosił Dyrektoryatowi, że flotta Angielska ku brzegom swoim zagle obróciła Dyktor Treilhard przybył do naszej stolicy, i uroczystie został instalowany. Ambassador Hiszpański Kawaler Azzara tu się znajduje od dni kilku. Dyrektoryat dał wyrok zabraniający przyjmować Amerykańskie statki do wojennych portów, jakimi są: Brest, L'Orient, Rochefort, Toulon, i Dunquerque.

Flotta z Toulonu d. 15. wyszła pod żagle zabrawszy bardzo wiele artillerii, amunicyi, pieców do kul rozpalania, i kilka ballonów. Artści i ludzie uczeni znajdują się na okrętach. Statki Genueńskie przyłączyły się do głównej floty. Rozrzucono pogłoskę, gdy Buonaparte z portu ruszał na morze, iż do Indyi popłynął. Żołnierz lądowy pokazuje wielką ochotę; lecz matków trzeba było przysunąć; przez dni kilka przetrząsano wszystkie domy gdzie się ukrywali.

z Lausanny 12 Maia z Gazety Frankfortskiej.

Za rzecz pewną mamy, że RPa Francuzka domaga się u Szwajcarskiej odstąpienia góry Taffe blisko Dolle leżacej, chcąc tamtędy obrócić drogę z Paryża do Genewy. W zamianę dała Dyrektoryat Beligny i Coudre wioski przedtym Genewskie. Mówią jeszcze o wykopaniu kanału łączącego mającego jezioro Lemańskie i Yverdun. Kompanie ochotników zgromadzone w kraju naszym, ruszyły wczora do Valais. Jest nadzieja, że wsparte od tysiąca Francuzkich żołnierzy, łatwo przywrócą spokójność. iakoż w tej chwili biega pogłoska, że po długiej i krwawej bitwie, miasto Sion wydarłszy poskoszanom.

D. 18. Zawarto wprawdzie broni za-

mieszanie z obywatelami krain Valais; do pokoju jednak nie przyszło. Korpus naszych ochotników do Bagnes podstąpił, diwizya Francuzka do Sion. Razem złączone odniosły zupełne zwycięstwo; insurgeneci do gór niedostępnych uciekli. Bitwa 4 godzinna mianowicie Francuzom wiele kosztowała, Sion 6 godzin żołnierzowi rabować dozwolono. Po zupełnym uspokojeniu Republikanie do Włoch iść mają.

z Arau 18 Maia z Gazety Frankfortskiej.

Dyrektoryat Szwajcarski widząc, jak postępują Francuzcy Kommissarze, Agenci, liwrańcy, i tym podobne osoby do Administracyi należące, uczyniwszy wielorakie przełożenia, i widząc, iż nieskuteczność, rozkazał naostatek przyłożyć swoją pieczęć do kass narodowych, które zwycięzca, dawniej już zapieczętował. Pochwalił ten śmiały postępek Minister Mengaud i Generał Schavenbourg; lecz Kommissarz Rapinat zedrzeć zalecił pieczęć Szwajcarską, i kassy otworzyć.

Pisano do Dyrektoryatu Paryskiego odpowiedź niewiadoma; tym czasem łupieztwo nieustaje, według numiarowanych rachunków, Canton Bernański przez ciąg dzisiejszej rewolucyi stracił blisko 60 milionów liwrow. Nie dziw przeto, że obywatele są nieukontentowani. W tym jednak ulgę czynimy że Dyrektoryat uznawszy niepodobieństwo wybrania narzuconey na dawnych rządów kontrybucyi część onej znaczną darował.

z Ratisbony 19 Maia z Gazety Frankfortskiej.

Według listów z Wiednia pisanych, Dwór Cesarski odebrał urzędowe, doniesienie o zwycięstwach buntownika Passwan Oglou nad armią Porty Otomańskiej. Sam dowódzca ledwie był świadkiem bitew stoczonych. Zastępowali go Oficerowie zagraniczni. Passwan żołnierz zachęcał powiadać, iż widział Proroka Machometa w jednej ręce trzymającego pałasz, drugą ciskającego pioruny na oboz Selima z częścią wojsk Tureckich przeszła na stronę Passwana Oglou.

z Bazilei 19 Maia z Gazety Berlińskiej.

Rozrzucono dawniej pogłoskę, że Dyrektoryat Francuzki nie ma już zaufania w obywatelu Ochs reprezentancie Cantonu naszego, sprawcy dzisiejszej rewolucyi krajowej. Dyrektoryat przeciwnie oświadczyć kazał przez Kommissarzów swoich, iż wielce tego męża szacuje. Diwizya Francuzka do Arau wkroczyła. Wiele amunicyi z Huningue prowadzą do Zurich; z tąd urosła powieść o nowej wojnie i bitwach nowych z małemi Cantonami. Mówią, że Generał Gross zwoławszy wieśniaków z nowej konstitucyi nieukontentowanych pokoy Francuzom wypowiedział, i w jednej potyczce odniósł zwycięstwo.

KURYERA LITEWSKIEGO

Z WILNA 15. CZERWCA ROKU 1798. W PIĄTEK

z Mediolanu 17. Maia z Gazety Frankfortskiej.

Oczekiwamy codziennie do naszej stolicy przybycia Posła Cesarzkiego. Flotą, która niedawno z Genui wyszedłszy pod żagle, do portu powróciła, powtórnie ruszyła d. 13. Statki z Sicilii płynące przyniosły wiadomość, iż postrzegły niedaleko brzegów pomienionej wyspy Angielską flotę z 38. okrętów lub fregat złożoną. Inni z większym podobieństwem do prawdy twierdzą, że Lord S. Vincent krąży w cieśninie Gibraltarskiej, z kąd wygodnie uważać może obrót floty Hiszpańskiej i Tulońskiej.

Jeden tylko Angielski okręt z dwoma fregatami wszedł pewnie na morze szrodziemne dla zgromadzenia i straży statków Angielskich, które w rozmaitych portach stojąc czas nie mały, nie śmiały same powracać do Ojczyzny. Diwizya woysk Francuzkich i Cisalpińskich ruszyła ku granicom Rpey południowym, gdzie wtargnięciem grożą wieśniacy około Spoleto i Perugia zbuntowani. Nasz Dyktoryat zatrudnia się teraz zniesieniem wielu Kłasztorów, na mocy prawa zapadłego.

Od granic Włoskich 22. Maia z Gazety Berlińskiej.

Bunt który niedawno wybuchł w okolicach Perugia, i Citta di Castello może za sobą pociągnąć skutki nad mniemanie straszliwe 12. tysięcy wieśniaków porwało się do broni, korzystając z odległości woysk Francuzkich około Rzymu i Civitavecchia zgromadzonych, rokoszanie porządek nieiaki między sobą uczynili, wiele stanowisk obronnych mają w ręku, wiele miast do poddania się przymusili. Kommissarz Władzy wykonawczej w Departamencie Rubicon szukać musiał pomocy u Administratorów Departamentu Liomone; zgromadzeni Francuzi z Cisalpinami nie mieszkając poszli na buntowników. Mówią że po krwawej bitwie ci przymuszeni zostali ustąpić z Urbana, i szukać w górach zchronienia. Inna Diwizya z Rzymu wyszedłszy pociągnęła do Perugia i Citta di Castello; tym więc sposobem insurgeneci zewsząd będą opasani.

Listy d. 19. t. m. pisane z Wenecyi powtórnie przyniosły wiadomość, że woyska Cesarzkie zgromadziły się w wielkiej liczbie nad brzegami rzeki Po w okolicach Ferrary; na białym Kanale trzy mosty już być mają wygotowane.

z Ostendy 23 Maia z Gazety Berlińskiej

Flotta Angielska opuściła naostatek brzegi nasze, sprawiwszy w mieście bombardowaniem dziesięciogodzinnym klęsk wielorakie. Flandrya nadmorska potym przyadku pilnie jest strzeżona; woyska liczne zewsząd zciągają. Szkoda przez nieprzyjaciół w służach Slikens sprawiona wynosi 40 tysięcy złotych; żegluga jednak wewnętrzna nie jest zatamowana powiadają że General Coote na prośbę mieszkańców odstąpił zamysłu swotego zalania alej Prowincyi.

Chociaż uwaga rządu Francuzkiego zwróconą dziś została w nasze strony, nie ustają jednak przygotowania w rozmaitych portach rozpoczęte do wielkiej wyprawy; mianowicie w Dunquerque liczna flottilla z szalup i batów płaskich złożona gotową jest wyjść pod żagle; wszystkie statki korsarskie i armatorskie zaięły rekwizycya; tym Dyktoryat polecił straż i bezpieczne doprowadzenie do zamierzonego miejsca flottilli pomienionej.

z Strasburga 25 Maia z Gazety Frankfortskiej.

Nowy Minister Pełnomocny RPtey Francuzkiej Ex-Direktor Neufchateau dnia wezorayszego przybył do miasta naszego; gdzie krótko zabawiwszy, dziś wyjechał do Selz małego miasteczka które w bliskości Lauterburga na przeciw Rastadu jest położone. Gdy wieżdzał i od nas się oddalał, artillerya nieustannie ognia dawała; wnosząc można, iż negocycye w Selz rozpocząć się mające, potężnie wpływać będą do kongressu Rastadzkiego; tu albowiem ułatwiają się wszystkie trudności odwołujące dzieło pożądanego pokoju.

z Rastadu 23 Maia z Gazety Berlińskiej.

Nota Rzeskiej Deputacyi d. 18. Mi-

nistrom Francuzkim podana; nie ma odpowiedzi; Pełnomocnik Bonnier oświadczył, że nie wprzód na tąpi, aż za przybyciem spodziewanego kolegi Jean Debry. Geoffroi Sekretarz Ex-Direktora Neufchateau tu przybył. Między Selz i Plittersdorff ma być rzucony most pływający dla łatwiejszej komunikacji między Pełnomocnikiem, Francuzkim i Austryackim, którzy tam zjechać mają.

D. 26. Mający zastąpić Direktora Treilhard Minister Jean Debry, wkrótce jest spodziewany do Miasta naszego. Ma on gruntowną nadzieję, że rząd Francuzki odstąpi zechę pretensyi w ostatniej nocie wyrażonych względem dzierżawy Cassel, Kehl, Huningue &c. Bonnier, jak mówią, odjedzie do Paryża przywiozszy, ofiarowaną sobie przez Departamentu dostojność Reprezentanta narodowego, Ex-Direktor Neufchateau wczora w Selz stanowiący, doniósł natychmiast o przyjeździe, swoim Hrabie de Cobenzl, i jeszcze wątpliwa, czyli temu Dwór Wiedeński pozwoli traktować na granicy Francuzkim.

z Heidelberg 24 Maia z Gazety Berlińskiej.

Magazyny Austriackie niegdy tak znaczne w mieście naszym sprzedane zostały; co gdy się dokończyło, w tych dniach dywizya onych strzegąca rozkaz odebrała do Ulm wyciągnąć.

z Rzymu 14 Maia z Gazety Frankfurtzkiej.

W naszej stolicy nie ma prawie innych żołnierzy teraz prócz Cisalpińskich; Francuzi wyciągnęli do Civitavecchia lub Ankonę. Chociaż Konsulowie nasi dokładają usilnego starania, ażeby możniejsi obywateli oddawali pieniądze z przymuszony pożyczki na każdego przypadające; do tego jednak nie złożono w skarbie nad 450 tysięcy szkiców cedułami. W Orvieto bunt powstający municipalność pokonała. W mieście naszym Generał komendant wydał proklamacyę donosząc ludowi, że ludzie bez potrzeby kupujący się, o bunt podeyrzani &c. przez tribunat wojskowy sądzeni będą.

DONIESIENIE

Gdy zbliża się termin, w którym każdy życzący sobie; w Roku następującym trzymać Gazety, oznajmić powinen jakie mieć chce, i Prenumeratę na takowe złożyć; zaczęliśmy uwiadamia się wszystkim życzącym mieć Gazety Peterzburskie w języku Rosyjskim aby adresowali się o takowe, do Expedycyi Gazetney, przy Dyrekcyi poczt Litewskich w Wilnie będącej, przysyłając prenumeraty na rok, lub półrocze na tęż Gazetę Peterzburską, kiedy bez dodatku na rok Rubli 18 a na pół roku Rubli 9. Na Kuryera Litewskiego należy Prenumeraty na rok złotych 80 czyli Rubli 12 lecz i na pół lub na Czwierć roku abonować się wolno przysyłając w każdym razie należne quantum Srebrzem Kto zechce mieć Gazety Zagraniczne udawać się ma, mieszkający w Gubernii Litewskiej, do pomienionej Expedycyi Gazetney w Wilnie, lub do najbliższego siebie Kantoru Pocztowego; które o wielości należnej Prenumeraty uwiadomią takową przyjmą, i żądane Gazety Prenumerantom, za uwiadomieniem przez nich, iaka Stacya ostatnia do nich, regularnie przysyłać będą (Mieszkający w ościennych Guberniach Litewskiej, mają udawać się, tak o Gazety zagraniczne, iak NKuryera Litewskiego, przysyłając uwiadomienie iakie Gazety mieć chcą, ołazwilko swoje, oraz miejsca, gdzie mieszkają, przez najbliższy Kantor Pocztowy Gubernii swojej, do teyż Expedycyi Gazetney w Wilnie—Dati w Wilnie dnia 24. Maia V.S. 1798.

Jan Frisel Dyrekt. Poczt Litewskich.

Rząd Guberni Litewski odebrawszy z Imperatorskiego Litewskiego Pocztamt uwiadomienie, że w Gubernii tutejszey w Miasteczku Jurborku Expedycya pograniczna pocztowa dla wygody Kupców handlujących do Miast Pruskich Tylży Memla i Królewca, dostatecznie urządzona i rozpoczęta została, o takowym więc rozpoczęciu pomienionej expedycyi Obyweli Gubernii Litewskiej uwiadomia Maia 20 dnia 1798 Roku.

Ferdynand Kontrym Konsyliarz.